ollib, ja üks neist sedda mitte öiete teinud, mis ja kuida ta olleks piddand teggema, et kindrali suoda tulliſt wihha täis sai, ja temma selle innimesse peale tormas temmale hoopa andma. Kui sedda jo liast sai, — teggi üks pealik ennast julgeks, läks temma jure, ja ütles: Kindral Suwarow on meile käsku andnud, et pealikud omma wihha peawad tallitsema, egga ialgi ommas wihhas soldatid nuhtlema. — Kuis nenda, ütles Suwarow, siis pean Kindrali sõnna kuulma. Ja ta seisis sealsammas paigas lõmast.

9. Kuida sa mersa hüad, nenda kollab mers wasta.

Innimesele kes ühhesilmaga, juhtus hommiko warra teine wasto tullema, kel kuiv selgas olli. Esimenne tahtis tedda pilkada ja ütles: terre hommikud küllamees, õige warra jo olled koormaga wäljaläinud. Teine kostis: sinna mõtled, wennikenne! warra ollewad, sest et päike agga ühhest aknast sinno tuppa paistab; jubba ammustki kõrgel!

10. Arw ees, noh ja teggu tagga.

Kaks külla poisi teggid Karro Hansoke ükskord paljo melehaigust. Temma kelis neid kül, ja ütles: järke mo ouna-puud rahhule, ja ärge lopige kiwwidega okse wiggaseks; — agga nemmad ei holind sennest, jooksid ärra, tullid nattukse aia pärrast jälle taggasi, ja hakkasid omma wanna tämpusid teggema. Wan-

Eesti-ma rahwa Kalender 1821, lk. 24